

NS uudistebülletään

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1154

27.04.2025 (136)

Hitler sõjas : Mis *tegelikult* juhtus ?

A.V. Schaerffenberg

1. osa

Kirjastaja eessõna

Hitler sõjas: Mis tegelikult juhtus? on sisuliselt laiendatud väljaanne "*Adolf Hitler*": *Bungling Amateur or Military Genius?*, mis ilmus 2003. aastal.

Põnev, vastuoluline ja isegi *julge* kirjeldab seda ainulaadset revisionistlikku teost kõige paremini. Seitsekümmend originaalillustratsiooni Kolmandast Reichist on lisatud, et muuta see veelgi meelelahutuslikumaks.

Loomulikult kirjutavad ajalooramatuid võitjad. Mida suurem ja verisem on sõda, seda suurem on ka võidetud vaenlase demoniseerimine. See kehtib eriti siis, kui enda kapis ei ole puudust luukeredest.

Pole ime, et natsionaalsotsialistliku Saksamaa liidri kohta ei tunnistata üldiselt midagi positiivset. Tema korrapidaja auastet esimeses maailmasõjas mainitakse, kuid tema silmapaistvat lahingteenistust ignoreeritakse. Tema postkaardid ei ole mingi saladus, kuid vähesed on tegelikult näinud tema vapustavaid maale.

Jenghiz Khani vaadeldi kunagi samamoodi. Tänapäeval on ta Mongoolias rahvuskangelane, nagu Napoleon Prantsusmaal. Suhtumine muutub sajandite

möödudes.

Kui nüüd järele mõelda: Kas me ei ela uues sajandis või isegi uues aastatuhandes?

Kas ajalugu ei näita meile, et tänane evangeelium muutub homme ebausuks ja tänane ketserlus homme tõeks?

Kuidas võis see mees, *nagu teda vaenulikus propagandas esitletakse*, saavutada seda, mida ta tegi? Ta tõusis võimule vaatamata tiitli, auastme ja raha puudumisele, ta ehitas uuesti üles purustatud majanduse ja hoidis kuus aastat pool maailma eemal! *Ükski hullumeelne poleks suutnud seda kõike teha!*

Igal juhul tõstab see maailma ajaloo suurima relvastatud konflikti äärmiselt "poliitiliselt ebakorrektn" käsitus kindlasti mõned kulmud üles. Ja julgustab avatud mõtlemisega lugejaid ise sügavamale kaevama, et otsida seda tabamatut pärlit, mida tuntakse tõe nime all!

Sissejuhatus: Kurjad teod

Kurjad teod tõusevad, kuigi kogu maa oer'whelm neid inimeste silmadele."

William Shakespeare, *Hamlet*

Peale ristisurma ei ole ükski teine sündmus inimkonna ajaloos olnud nii paljude raamatute, mängufilmide ja telesaadete teemaks kui Teine maailmasõda. Miks? Ükski päev ei möödu, ilma et avalikkuses ei tuletataks meelde "holokausti" ja selle ajaloolisi seoseid. Ükski teine konflikt ei saa läheneda nii suurele tähelepanule. Kas see oli marksistliku juudi kirjaniku Studs Terkeli sõnul "hea sõda" --- must-valge, otsekohene võitlus Hea ja Kurja vahel? Või määratles natsionaalsotsialistlik *Gauleiter* Julius Streicher selle tulemust sõjajärgse Nürnbergi kohtuprotsessi perspektiivist õigesti kui "maailma juutluse triumfi"? Millega on seletatav Teise maailmasõja kohta käivate materjalide tohutu maht võrreldes praktiliselt kõigi teiste teemadega?

Võib-olla seetõttu, et see oli vähem maailmasõda kui *maailmarevolutsioon*. Nii nagu olid toimunud Ameerika, Prantsuse ja Vene revolutsioonid - igal neist oli ülemaailmne mõju -, nii muutis ka Saksa revolutsioon maailma. Nagu Ameerika ajakirjanik Douglas Brinkley kirjeldas seda pealtnägijana: "Mitte kunagi varem ei ole maailma ajalugu toonud esile midagi sellist nagu 1933. aasta natsionaalsotsialistlik revolutsioon -- nii vabana teiste revolutsioonide välistest ilmingutest. Vaba verevalamisest, täpne, kindel ja kiire. Kui üks revolutsioon on kunagi tõestanud oma moraalset õigustust selle õigluse poolest, millega see läbi viidi, siis on see 1933. aasta Saksa revolutsioon rahvakantsler Adolf Hitleri ettenägeliku, energilise

ja eduka juhtimise all."

Tõsi, võimuvõitlus oli suhteliselt veretu, vaatamata umbes 240 NSDAP seltsimehe poliitilisele mõrvale. Kolmandale Reichile oli lubatud vaid kuus aastat rahutut rahu, enne kui 1. septembril 1939 avati selle sõjaline faas. Tegelikult oli revolutsioon alanud juba ammu enne seda, kui Adolf Hitler 1920. aastal esimest korda avalikult oma natsionaalsotsialistliku programmi välja kuulutas. See teade oli tegelikult sõjakuulutus rahvusvahelisele juutkonnale ja kõigile selle töödele. Vaenlased, kellega ta siis poliitilise liidrina silmitsi seisis, olid samad, kellega ta hiljem sõjapealikuna silmitsi seisis.

Tema "elufilosofia", nagu ta seda kirjeldas, tabas majandusliku orjuse ja rassilise surma aluseid, mille poole materialismi ja propaganda poolt kurnatud paganliku inimkonda tiriti. Siit ka ülemaailmne reaktsioon tema vastu. See algas Saksa maal, poliitiliselt (väljakujunenud parteide kaudu), seejärel füüsilise vägivallaga (kommunistlik terror), millele järgnesid juriidilised meetmed (kui NSDAP keelustati). Kuna need meetmed ei suutnud takistada Hitleri võimule pääsemist, siis eskaleerus reaktsioon rahvusvaheliselt majandussanktsioonideni, meedia agitatsioonini ja viimasesse meetodisse, mille poole türannid alati pöörduvad - sõjalisse tegevusse.

Enam kui kuuskümmend aastat pärast selle lõppu 1945. aastal kordavad peaaegu kõik selle tohutu Teise maailmasõja kirjanduse eksemplarid dogmaatilise järjekindlusega, et Adolf Hitler õhutas sõjategevust, et vallutada maailma, mille rahvad tahtsid ainult rahu elada. Tema ainus eesmärk pärast võimu saavutamist, mida ta saavutas, terroriseerides end kantsleis, oli alustada võimalikult kiiresti sõjalist agressiooni. Ta kiusas väikeseid, kaitsetuid riike, nagu Poola ja Tšehhoslovakkia, ja seejärel võitis Prantsusmaa ainult seetõttu, et ta oli juba ammu sõjaks valmistunud, samas kui prantslased ise olid liiga kuulevad, et eriti vastu hakata, kuigi nad olid vastupanuliikumise kangelased. Peagi kohtus füürer oma vastase Winston Churchilliga.

Olles pettunud oma suutmatuses ületada Suurbritannia taltsutamatu demokraatlikku vaimu, lõi Hitler rumalalt teise rinde, rünnates Venemaad. Esialgu lihtsalt õnneks said sakslased Stalingradis lüüa tänu Hitleri amatöörlikule sekkumisele oma kindralite professionaalsesse strateegiasse. Meeletult kuulutas ta sõja Ameerika Ühendriikidele, kelle president oli nii palju tööd teinud maailma rahu nimel. Führeri fantastilised eksimused viisid paratamatult Normandia invasioonini ja peaaegu aasta hiljem tunnistas ta oma sõjasüüdi, sooritades enesetapu, selle asemel et end Nürnbergis õiglasel kohtuprotsessil kaitsta.

Hitler võideti peamiselt seetõttu, et tema antisemiitlik hullumeelsus sundis Saksa tippteadlasi, kellest enamik olid juudid, rändama läände, kus nad vastumeelselt arendasid USA jaoks aatompommi. Samuti viis tema katse hävitada

kahjutud Euroopa juudid, keda ta kasutas süütute patuoinastena Saksamaa teenitud hädade eest, elutähtsa materjali ja inimjõu sõjast kõrvale, kindlustades sellega kaotuse. Kui sakslased oleksid võitnud, oleksid kõik teised inimesed Maal kas orjastatud või mõrvatud.

Jätakuvalt toodetakse tuhandeid raamatuid, telesaateid ja filme, mis kajastavad seda ühtset versiooni Teisest maailmasõjast. Kõiki liitlaste sõjalisi võite kujutatakse alati kui "kangelaslikke võite", samas kui iga Saksa edu mõistetakse neis ühepoolsetes ajalookirjeldustes hukka kui "hirnuäratavus". Olukorra on lühidalt määratlenud populaarteaduslik kirjanik John Anthony West. "Kuna peaaegu kõike ajalugu kirjutavad võitjad," kirjutab ta, "on alati raske hinnata, hinnata, mõnikord isegi teada, et mingi lahing on toimunud või et see on käimas. Võitjatel on vabadus moonutada, moonutada või ignoreerida kõike, mis ei toeta nende "ametlikku" versiooni, ja seda nad ka teevad. Just seda versiooni levitatakse koolides ja peavoolumeedia kaudu. Selle tulemusena saab avalikkus ja üldiselt aksepteerib seda, mida talle on õpetatud, nimiväärtusega.

West, kes ei ole natsionaalsotsialismi sõber, on sellegipoolest probleemile sõrme peale pannud: Teise maailmasõja üldtunnustatud ajalugu on "võitjate lugu". Liitlaste või õigemini *juutide* versioon sellest maailma läbipõletavast konfliktist on alates 1945. aastast domineerinud igas teabekanalisis. Selle raamatu eesmärk on seega esitada loo teine pool, mida keegi ei tohi teada saada. See on meie aja "keisri uued rõivad". Tõe mainimine Hitleri kohta on poliitilise ebakorrektsuse tipp ja viib teid paljudes väidetavalt tsiviliseeritud riikides trellide taha. 2005. aastal hakkas Briti ajaloolane David Irving Austrias kandma kolmeteistkümnendaastast vanglakaristust "holokausti eitamise eest", mis on üks paljudest sellistest ohvritest, mida on viidatud 17. peatükis.

Ameerika Ühendriikides ei näe autorid, kes üritavad isegi rahvussotsialismi erapooletut kirjeldust, oma teoseid kunagi peavoolu firmade poolt välja antud. Üks selline juhtum puudutas eespool nimetatud vangistatud Irvingi. Enne tema vangistamist süüdistatuna ümberlükkamises, võttis 1995. aastal New Yorgi suurfirma St. Martin's vastu tema raamatu dr Joseph Goebbelsist, kes oli üks Kolmanda Reichi juhtivaid isiksusi. Sõna otseses mõttes, kui raamatu leheküljed olid trükipressist välja veeresid, avaldasid juudi rühmitused, eriti B'nai B'rithi Raiskamisvastane Liit, ettevõttele avalikult ja edukalt survet, et see peataks Irvingi raamatu väljaandmise. Nende põhjus: ta esitas tõendeid, mis seadsid kahtluse alla kuue miljoni juudi väidetava hävitamise natsionaalsotsialistide poolt Teise maailmasõja ajal.

1980. aastate lõpus põletasid Juudi Kaitseliidu liikmed terve laod, kus hoiti 20. sajandi müüdi, natsionaalsotsialistliku filosoofi Alfred Rosenbergi raamatu koopiaid, ning hiljem uhkeldasid nad avalikult oma süütamisega. Pole siis ime, et

enamik inimesi suhtub Teise maailmasõja suhtes ühekülselt ja Hitleri vastu. Neid ei takistata mitte ainult õppimast natsionaalsotsialistlikku versiooni, vaid neile esitatakse pidevalt läbipaistvalt vaenulikke, emotsionaalselt konstrueeritud, ajalooliselt valesid filme nagu *Schindleri nimekiri* ja *Erakond Ryan*, mille on teinud enamasti juudi tootjad (st Steven Spielberg). Need propagandistid on oma olemuselt ilmselgelt võimetud pakkuma eelarvamustevabu vaateid sõjast või millestki muust, mis puudutab juudi huve. "Hitleri põrgu", populaarne, kaheköite-line l.p., mis ilmus 1950ndate lõpus ja on praegugi saadaval audiokassetil, sisaldab originaalsalvestusi natsionaalsotsialistide muusikast ja kõnedest, mis on põimitud ingliskeelse jutustajaga, kes ütleb oma kuulajatele: "Kui Hitler oleks oma õnne veidi teises suunas ajanud, oleks ta ehk võitnud, ja teie ja mina ja kõik meie perekonnad oleksime siis kohutavalt surnud." Sama salvestus sisaldab väljavõtteid füüreri kõnest, milles ta ütleb: "Kui nõrgad ja arglikud inimesed ei taha meie liikumisega midagi peale hakata, siis võime alati loota, et noored seisavad meie kõrval." Kuid tema saksakeelne ütlus jäetakse tõlkimata, samas kui ameerika jutustaja ütleb selle Hitleri kõne repliigi kohta: "Ta karjub vere järele!"

Ühes teises sarnases avalikkuse tarbeks masstoodanguna toodetud reklaamisalvestuses ("Sounds of the Third Reich") on natsionaalsotsialistliku töölisjuhi dr Robert Ley kõnekäänd tõlgitud: "Juudid on Jumala kättemaks maailmale!". Dr. Ley ütles tegelikult: "Juutide jumal on kättemaksu jumal" --- eriti asjakohane tähelepanek, arvestades siin uuesti käsitletavat teemat.

Sellised avalikud, tahtlikud väärkajastamised on alates 1945. aastast absoluutselt domineerinud igas avalikus teabes Teise maailmasõja kohta. Igaüht, kes üritab sellistele valedele tähelepanu juhtida, lihtsalt ei lubata kuulda võtta või taunitakse kui "holokausti eitajat". Kõik telekanalid ja suured kirjastused on igaveseks suletud poliitiliselt korrektsete minevikuversionide kriitikutele, eriti mis tahes, mis on seotud Hitleriga. Kellelgi ei lubata õppida midagi, mis on seotud natsionaalsotsialismiga, kui see ei ole eelnevalt läbinud 20. sajandi algusest peale ulatuvat vaenulikkuse filtrit.

Rohkem kui kahe aastakümne jooksul kehastas näitleja Erich von Stroheim kümnetes USA mängufilmides dramaatiliselt stereotüüpset saksa militaristi koos monokli ja duellarmiga. Hollywoodi publitsistid reklaamisid teda tõeliselt orwellilikult kui "meest, keda armastad vihata". Von Stroheim kujutas esmalt preisi, seejärel natsistlikke ohvitseri alati jäigalt ülbete, julmade ja petturlikena, et ameeriklaste põlvkonnad, kes olid ajupeetud, võtaksid tema pahatahtlikke iseloomustusi kui autentseid portreesid. Peaaegu ükski tema vaatajatest ei saanud aru, et "von Stroheim" oli tegelikult 1967. aasta *Encyclopaedia Judaica* andmetel juut, tema "von" oli osa võltsitud lavanimest. Juut Otto Preminger jätkas 1950. ja 60. aastatel von Stroheimi traditsiooni, jäädvustades ainult surma vääriva sadistliku natsimon-

strumi stereotüüpi. Hitlerit ise kehastas kõige sagedamini teine juudi näitleja, Luther Adler.

Kogu juhtumi kokkuvõttes võib öelda, et pärast Esimest maailmasõda haarasid juudid praktiliselt piiramatu võimu lüüasaamise tõttu löödud Saksamaa üle. Aastal 1933 viskas Hitler nad välja. Kartuses, et teised rahvad võivad tema eeskuju järgida, kujutasid väljaajatud juudid teda kui kõige hullemat kurjust, mis vääriskahvitamist. Sellest tulenevalt on enamikul inimestel põhjalikult moonutatud arusaam Teisest maailmasõjast üldiselt ja natsionaalsotsialismist eriti. Ja seda seetõttu, et selle fabritseeritud kuvandi loojad on tugevalt - poliitiliselt ja rahaliselt - investeerinud selle universaalsesse aktsepteerimisse. Kindlasti sõltub nende elu ja nende leiutatud maailm täielikult sellest vastastikku kokkulepitud väljamõeldisest.

Teisisõnu, kui nende aktsepteeritud versioon sõjast on vale, siis on kogu meie tsivilisatsiooni raamistik, nagu see on arenenud alates 1945. aastast, üles ehitatud valele. Selle paljastamine õhustab kaasaegse ühiskonna alustalasid. Rahva vägivaldne tagasilükkamine kõigi poliitiliste ja informatsiooniliste võimude suhtes, kes õitsevad nende rahvussotsialismi puudutavate valede peal, on vältimatu tagajärg. Mis juhtub siis, kui paganate põlvkonnad kogu meie planeedil, keda on kasvatatud tundma sümpaatiat juutide kui Teise maailmasõja suurte ohvrite vastu, lõpuks tunnistavad, et nad olid hoopis selle õhustajad ja panid toime selle kõige hullemad hirmutegusid? Kuidas reageerivad need ärganud paganad pärast seda, kui nad on võimelised jälgima selle konflikti kurjuse tagajärgede eskaleerumist nende endi ajal? Üldine ärkamine juutide domineerimisest igas võimuvaldkonnas võib muutuda *fuor Kaukaasia*, mille mõju tänapäeva tsivilisatsioonile ei oleks vähem laastav kui germaani sissetungid, mis hävitasid degeneratiivse Rooma impeeriumi viisteist sajandit tagasi.

Kuigi see lühiajalugu on vaevalt et midagi enam kui ülevaade Euroopa teatrist Teises maailmasõjas, kuulutab see end siiski üheks esimeseks omataoliseks. Selle ilmumine pärast aastakümneid kestnud järeleandmatut vaenulikkust natsionaalsotsialistlike vaadete suhtes ja nende jõhkrat mahasurumist on iseenesest tunnistus nende loomupärasest ja võimsast kehtivusest. Viimases kirjas oma pojale Haraldile kirjutas dr Joseph Goebbels Berliini põlevatest varemetest: "Ühel päeval murenevad valed iseenesest ära ja tõde võidab taas kord. See saab olema see hetk, mil me kõrgume üle kõigi, puhtad ja laitmatud, nagu me oleme alati püüdnud olla ja uskusime end olevat" (28. aprill 1945).

Siinkohal on eesmärk seista vastu vähemalt mõnele neist räägimatest võltsingutest, mida üldiselt ikka veel aktsepteeritakse kui vaieldamatuid fakte. Teise maailmasõja ametliku ajaloo on kirjutanud need, kes Nürnbergis selle tegelikud kangelased üles riputasid. *Hitler sõjas* esitab nende poolelt konflikti. Ja

üritab vastu astuda mõnedele kõige hullematele väärkajastamistele Hitleri kohta, mida üldsus on ajaloolise pühakirjana alla neelanud.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Sieging Jahn nach der Kapitulation des Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist der nationalsozialistische Bewegung wieder da je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
Initiatoren von Movement, Verleumdung, Verleumdung haben nicht ausgereicht, das kann die gesamte Welt wissen! Globaler Kampf ist notwendig.

Alle Nationalsozialisten sind weniger
offensiv. Völkern- und Rassenbewegungen
sind Schächer an Schächer im Kampf um
die Erhaltung unserer weißen Völkern.
Die Bewegung ist zwar stärker ge-
worden, aber die Größe des historischen
Vorgangs ist heute auch viel größer als in
der Vergangenheit.
Der vorverurteilte Gegner ist also dabei,
das Volkstum – gegen alle weißen
Völkern (1) – zu beugen. Seine Mittel sind
Erwanderung, Überfischung und En-
schemierung.
Ob "Jagd" oder "Jagd", ob im
Waldweg oder im Stromkampf, ob
mit Propaganda oder bewaffnet oder
auf einem schützenden anderen Art. Jeder
Nationalsozialist hat seine Pflicht!
Hail Hitler!
Gottfried Louch

**TROTZ
VERBOT
NICHT
TOT !**

NS uudistebulletään
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Eesti keel
Prickkõigais zigojums
Intervija ar Molliju
Trešis dala

NSK: Paldies par interviju. Turpināt lais-
strādāt. Uzturēt ir mūsu!
Itālijas brīvi un prievērtējie sapņojumi
dabūs nozīmīga vārds.
Mollija: Paldies, draugi! Bija jautri jums
stāstīt par interviju. Lūdzam, atstāstiet man
tīmekļa adresi, kad tā būs publicēta, un es
prievērtēji jums tīmekļa vārds snāgt ar in-
terviju. Lūdzam man tāpat teikt mūsu haidē-
rēm visā pasaulē ievērtējumus. Dažreiz
mūsu cips ir vāgļi apgādāt. Bet nezāģēties
teicis! Ar jums palīdzību mūsu skaits
pieaug ar katru dienu. Paldies mūsu
izplatītā pusei, jo katrs vārds ir kā bulva
Tumša un zobenā iķēdējis vārds mērlēm.
Mūsu sērmēdžus ir kļūst par
palīdzības, un si pārmērīga
palīdzības būs vārds gals. Katra
prievērtē, prievērtē un jēnās lieta, ko dara

 **the
NEW ORDER**
Number 179 (133) Founded 1973 April 20, 2019 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar Na-
tional Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout
Europe.
Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to
destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.
All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinship
side by side for the preservation
The movement has indeed be-
come stronger, but the danger of
biological folk death is also much
greater today than in the past.
The desperate enemy is in the
process of committing genocide
against all White folk. His means
are non-White immigration, cul-
ture distortion, and racism.
Whether "Jagd" or "Jagd",
whether in election battle or street
battle, whether armed with propa-
ganda material or on a battlefield
of a different kind every National
Socialist must do his duty!
Hail Hitler!
Gottfried Louch

**TROTZ
VERBOT
NICHT
TOT !**

NSDAP/AO on maailma suurim
Natsionaalsotsialistliku propaganda tarnija!
Trükitud ja võrgus ilmuvad perioodilised väljaanded paljudes keeltes
Sajad raamatud paljudes keeltes
Sajad veebisaidid paljudes keeltes

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

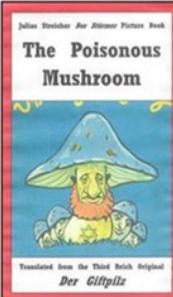
**SS Defender
against Bolshevism**
by Reichführer SS Heinrich Himmler

Translated from the SS Original

Julius Streicher, Der Stürmer Picture Book

**The Poisonous
Mushroom**

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

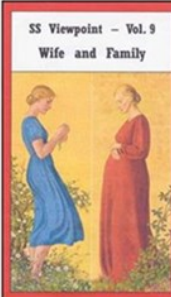
Reinhold Heinemann

**Hitler
in Italy**

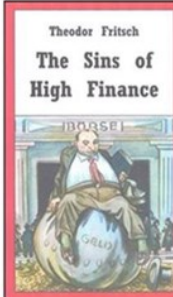
English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch

**The Sins of
High Finance**

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im BDB

English - German / Deutsch - English

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

**Contact us to
find out how
YOU can help!**